

planer suspenderes helt eller delvis, for så vidt angår de i § 42 e, stk. 1, nævnte ejendomme.

Suspensionen af region-, kommune- og lokalplaner gælder kun, så længe en ejendom rent faktisk anvendes til de nævnte formål.

Indenrigsministeren kan i forbindelse med beslutninger efter § 42 e, stk. 1, endvidere bestemme, at Bygningsreglementet af 1995 ikke finder anvendelse ved genanvendelse af eksisterende bygninger til de i § 42 e, stk. 1, angivne formål, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 3. Således vil f.eks. flygtningelandsbyer, der overflyttes til et asylcenter, og som er opført i henhold til bygningsreglementet af 1982, kunne genopføres i overensstemmelse med de regler, der gjaldt på tidspunktet for bygningernes oprindelige opførelse. Bestemmelsen skal sikre muligheden for en hurtig etablering af de pågældende bygningsfaciliteter. Det forudsættes i den forbindelse, at der opnås dispensation fra cirkulære nr. 5020 af 30. november 1998 om forbud efter varmemforsyningsloven mod etablering af elopvarmning i ny bebyggelse beliggende i kollektive forsyningsområder.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1., at Udlændingestyrelsen har oplyst, at den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid i hele asylsystemet i endeligt afsluttede spontane asylsager i 2000 udgjorde 186 dage.

Den samlede asylsagsbehandlingstid hos udlændingemyndighederne er bestemmende for asylansøgnernes opholdstid i indkvarteringssystemet og dermed også for behovet for antallet af pladser i asylcentrene og udgifterne til centersystemet.

En reduktion af den samlede tid, det tager at behandle en asylansøgning i indkvarteringssystemet, vil reducere asylansøgnernes opholdstid i indkvarteringssystemet og dermed betyde en besparelse i udgifterne til indkvartering og underhold af asylansøgere. En reduktion i den samlede asylsagsbehandlingstid vil også i sig selv indebære en kvalitetsforbedring af asylsagsbehandlingen. For asylansøgeren vil ventetiden, indtil der er truffet afgørelse i den pågældendes asyl-

ansøgning, være forbundet med usikkerhed som følge af den uvisse situation og den foreløbige indkvartering.

For udlændingemyndighederne er det en målsætning, at den samlede sagsbehandlingstid skal være så kort som muligt.

Regeringen har løbende siden sin tiltrædelse i 1993 effektiviseret asylsagsbehandlingen. Behovet for yderligere effektiviseringer er imidlertid blevet aktualiseret af stigningen i antallet af spontane asylansøgere, som skal have deres sag realitetsbehandlet her i landet. Dette har ført til et voksende pres på sagsbehandlingstiden i asylsager.

Hertil kommer, at der er opstået et behov for en særlig hurtig sagsbehandling i forhold til visse grupper af asylansøgere. Der er således i efteråret 2000 etableret en taskforce i Udlændingestyrelsen, der hastebehandler asylansøgninger fra kriminelle asylansøgere og asylansøgere fra SNG-landene. Endvidere er det af hensyn til Danmarks internationale forpligtelser forudsat, at asylansøgninger fra asylansøgere, der frihedsberøves efter lovforslagets regler, fremskyndes mest muligt.

Regeringen ønsker, at der skal arbejdes videre med forbedringer i asylsagsbehandlingen, og vil derfor styrke Udlændingestyrelsens asylsagsbehandling med 10 stillinger i 2001. Herudover vil spørgsmålet om yderligere ressourcer til asylsagsbehandlingen i de kommende år indgå i forhandlingerne om finanslovsforslaget for de kommende år.

Regeringen vil endvidere omgående nedsætte en arbejdsgruppe bestående af embedsmænd fra Indenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen, der skal foretage en gennemgang af de gældende procedurer i asylsagsbehandlingen og af sammenhængen mellem ressourcer til sagsbehandlingen og behovet for indkvarteringspladser i asylcentrene samt – under hensyntagen til almindelige retssikkerhedsgarantier og Danmarks internationale forpligtelser – fremkomme med forslag til yderligere effektiviseringer. Arbejdsgruppen skal komme med sin første afrapportering senest den 1. oktober 2001.